

Jeg spurgte allerede i min begrundelse for forespørgslen, om forsørgerkulturen i virkeligheden også har bredt sig til erhvervsvalget, idet vi gerne vil købe alt det tekniske apparatur, men tilsyneladende ikke gider interessere os for, hvordan man udvikler det. Det er da et interessant problem for den vestlige kulturkreds, og det er også derfor, der i vores dagsorden står, at man skal prøve at se på, hvad det er for nogle generelle tendenser, der gør sig gældende.

Så det er et stort område. Men det, jeg understregede til sidst, var, at det med de generelle tendenser og den vestlige kulturkreds kan vi altså ikke lovgive om her i Folketinget; men vi kan skabe en debat om det, og det synes jeg er et formål.

Et andet formål er selvfølgelig at gøre opmærksom på, at der faktisk også bliver brug for ingeniører i fremtiden, for vi ved jo, at der er nogle unge, som er blevet tudet ørerne fulde om, at det er der ikke, og det skulle jeg hilse og sige fra industrien at der er.

Så vi har brug for en bredspektret debat om alle aspekter af dette her.

Frank Dahlgård (KF):

Hvis vi ikke har tilstrækkeligt med teknikere og folk, der har forstand og kundskaber på det naturvidenskabelige område, så vil på længere sigt vores grundlæggende gode konkurrenceevne lide skade, og så får det også vidtrækkende konsekvenser for mulighederne for, at min generation til sin tid kan få en ordentlig pension. Så det er et alvorligt emne, der er oppe at vende i øjeblikket.

Spørgsmålet er så, om Danmark er dårligere stillet end andre lande, og nu er der en international undersøgelse på vej om det – så vidt jeg er orienteret, blev den igangsat sidste forår – hvor man sammenligner børns og unges færdigheder og kundskaber i matematik og andre naturvidenskabelige fag i folkeskolen og på gymnasieniveau, og jeg kan forstå, at man venter et resultat i oktober eller november måned i år, og så kan vi jo se, hvordan vores børns og unges færdigheder i matematik, fysik og kemi er i forhold til andre landes. Den undersøgelse afventer vi med en vis ængstelse i Det Konservative Folkeparti.

Når tilgangen til de naturvidenskabelige fag er så ringe, har det vel noget med tidsånden at gøre. Men har det ikke også noget at gøre med, at det gennem 1970'erne og 1980'erne var sådan i skolesystemet, at tingene bare skulle gå nogen-

lunde, og at man kunne snakke om alting? Det kan man jo ikke i matematik og fysik – specielt i matematik – hvor det drejer sig om helt eksakte ting, hvor det er ét resultat, der er det rigtige, og hvor man ikke kan snakke sig fra det. Måske er det den ånd, der har kørt i uddannelsessystemet, som har gjort, at disse fag – matematik, fysik og kemi – er blevet en slags hadefag og ikke er populære blandt de unge. Men det er jo altså en tendens, som ikke bare findes i Danmark, men vistnok også i de fleste andre lande i vores vestlige kulturkreds.

De årsager, der kan være til det, vil jeg nu sige noget om, og dermed vil jeg på mit partis vegne også pege på, hvor man formentlig må sætte ind:

Når det drejer sig om folkeskoleområdet, er der jo alt for få lærere, som har matematik, fysik og kemi som linjefag, i forhold til, hvad der er behov for, og det vil sige, at der er mange lærere, som underviser i disse fag uden at have den fornødne faglige fordybelse. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der nok er en hel del af dem, der har fagene som linjefag, som ikke er gode nok til at formidle deres viden på en så engageret måde, at det fænger hos eleverne.

Og så er undervisningsmaterialet efter vores opfattelse langtfra godt nok.

En anden forklaring ligger i læseplansrevisionen i forbindelse med 1975-skoleloven, hvor man gjorde regning til matematik og gjorde det så abstrakt for de små klassetrin, at de skulle begynde med mængdelære i stedet for at begynde med ganske almindelig, jordnær regning. Det er der blevet lavet om på; men som det allerede er blevet sagt, er lærebøgerne med den teoretiske indgang til matematikfaget endnu ikke slidt op, men eksisterer stadig væk, og det er nogle steder et problem.

Et andet problem er studie- og erhvervsvejledningen, som absolut ikke er god nok, og hvor en forklaring vel er den, at hovedparten af studie- og erhvervsvejlederne er humanister. Det kan f.eks. være samfundsfaglærere, der har samfundsfag som linjefag, eller det kan være fransklærere, som mangler timer i deres skema som fransklærere, fordi der er lærere nok på deres område, og som så bliver studie- og erhvervsvejledere. Så er det jo meget naturligt, at man – bevidst eller ubevidst – i sin studie- og erhvervsvejledning peger de unge over på de områder, som man selv har forstand på, og så er der altså ikke ret mange, der peger i retning af matematik, fysik og kemi eller andre naturvidenskabelige fag.